

Sedm pečeti – počátek porodních bolestí

Srpen 2014 - Leden 2023

Bůh nám projevuje lásku a milosrdenství mnoha způsoby. Mimo jiné i tím, že nám dává čas i možnost studovat jeho slovo (Žalm 14:2). Poznání se proto stále rozšiřuje (Daniel 12:4) Po objevení významu a poslání jezdce na bílém koni a po napsání studie „Výklad prorockého snu Babylonského krále“ musíme nové poznatky promítnout i do ostatních studií prorockých částí Božího slova, včetně 6. kapitoly Zjevení. Hlavní a nejdůležitější poznatek je konkrétnější pochopení epochy, v níž žijeme, její počátek, původ a příčiny současného vývoje. Bylo nám dáno poznat, že jezdec na bílém koni je hlavním znamením pro křesťany, aby rozpoznali začátek období sedmi pečeti.

Převzetím zapečetěného svitku a rozlamováním jeho pečeti Beránkem (Zj 5:1 – 8:2), začíná nová etapa i pro Boží lid. A nejen pro Boží lid. Ačkoliv se převzetí svitku se sedmi pečeti a jejich rozlamování odehrává v nebi, skrytě naším očím, konečné důsledky této události pozná každý člověk, každý živý tvor. Křesťané, pokud se odváží vykládat biblická proroctví, mají tendenci podlehnout pokušení vidět některé události (světové války, španělská chřipka a hladomory, přírodní katastrofy) jako důkaz, že jde již o otevírání pečeti Beránkem. Pokusíme se odpovědět na důležité otázky:

1. Co je hlavním výsledkem celého období sedmi pečeti?
2. Souvisí období sedmi pečeti s porodními bolestmi, které zmínil Ježíš, když se ho učedníci ptali na znamení jeho příchodu a na konec věku?
3. Podle čeho můžeme poznat, že Beránek převzal zapečetěný svitek a začal jej otevírat?
4. Jakou roli v celém procesu, popsaném ve 4. a 5. kapitole Zjevení, má 24 starců a čtyři živé bytosti?
5. Jaké je poslání jezdce na koních a proč je katastrofa, popsaná v šesté pečetí, všemi považována za projev Božího a Beránkova hněvu?

Co je hlavním výsledkem celého období sedmi pečeti?

Po událostech popsaných v prvních šesti pečetích jako „Velké soužení“ následuje výběr 144 000 jedinců a jejich označení Boží pečeti, neboli dostanou Svatého ducha (2.Ko 1:22; Ef 1:13), o nichž je řečeno ve Zjevení 14:4-5: „*To jsou ti, kteří se neposkvřili se ženami, jsou to panici. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde. Ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. V jejich ústech nebyla nalezena lež; jsou bez úhony.*“

Tito výjimeční jedinci jsou prvotinou z lidí, nebo-li první sklizeň Božího lidu (Matouš 13:39; Jan 4:35-36) ještě před hlavní žni. **Oni jsou zárodkem pro novou podobu Božího království, které má přijít.**

Druhým výsledkem období pečeti je „Velký zástup“ těch křesťanů, kterým budou odpuštěny hříchy, (Zj 7:14), protože vybilili svůj šat v krvi Beránkově.

Souvisí období sedmi pečeti s porodními bolestmi, které zmínil Ježíš, když se ho učedníci ptali na znamení jeho příchodu a na konec věku?

Dnes už víme, že žijeme v Babylonské epoše, přesněji řečeno v její železné části (vysvětlení najdete ve studii: [Výklad prorockého snu Babylonského krále](#)). Železná část sochy ze snu Babylonského krále je železný věk, tedy předposlední z celé epochy. Jak najdeme odpověď na otázku, kam zařadit „počátek porodních bolestí“ o nichž mluvil Ježíš, když řekl: „*Budete slyšet o válkách a uslyšíte válečné zvěsti. Dejte si pozor, neděste se. To všechno musí nastat, ale to ještě není konec. Povstane totiž národ proti národu a království proti království, budou hladomor a zemětřesení na různých místech. Ale to všechno bude počátek porodních bolestí.*“ (Mt 24:6-8)

Někdy bývá tento text spojován s oběma světovými válkami a vývojem lidstva po nich, s růstem počtu přírodních katastrof a s novými epidemiemi. Kdyby počátkem porodních bolestí byla 1. světová válka, trvaly by tyto porodní bolesti již přes sto let. A to je příliš dlouhé období na to, aby se dalo přirovnat k porodním bolestem, které trvají v poměru s celým obdobím těhotenství velmi krátce. Obvykle porodní bolesti trvají jen hodiny, než žena porodí. Z výkladu prorockého snu Babylonského krále vyplývá, že železné nohy té sochy představují věk založený na mocenské rovnováze dvou světových velmoci nebo dvou velmocenských bloků železného věku. Po první světové válce se svět rozděluje rychle na západní a východní mocenská centra.

Dvě světové války a španělská chřipka, která zabila víc lidí než samotná válka, připomínají obraz popsany takto: „*Byla jim dána moc nad čtvrtinou země, aby zabíjeli mečem, hladem, smrtí a šelmami země.*“ (Zjevení 6:8), ovšem v těchto událostech chybí přítomnost jezdce na bílém koni, jehož úloha je nenahraditelná.

Hlavně si musíme položit otázku o porodních bolestech koho Ježíš mluvil? Co nového se má narodit? Spěje k porodu svět, Boží lid, církve? Dnes už víme, že svět jednoznačně spěje k velké změně. Boží lid také začíná vidět věci i víru v nových souvislostech a poznání. Církve jsou jediné, které alespoň navenek působí ospale.

Počátek porodních bolestí je začátkem poslední fáze vývoje od početí do narození nového života. Ježíš přirovnává konec svého poslání (smrt, vzkříšení a odchod k Otcí) k porodním bolestem a k radosti rodičky po narození nového života (Jan 16:20-22). Ve 22 verši Ježíš říká: „*Tak i vy nyní máte zármutek; opět vás však uvidím a vaše srdce se bude radovat a vaši radost vám nikdo nevezme.*“ Jinak řečeno, po svém vzkříšení se Ježíš se svými učedníky mnohokrát setkal a stejně jako rodičce, když porodí, jejich radost jim nikdo nevzal. Nová, Kristova smlouva, zpečetěná Kristovou krví a učedníci, kteří ji přijali při poslední společné večeři Pasah, to bylo nově narozené dítě. Které se stalo postupně dospělou ženou, která opět má porodit dítě (Zjevení 12 kapitola).

Apoštol Pavel píše v dopise Římanům, že celé tvorstvo sténá k porodu, který je spojován s příchodem Božího království. Lze se právem domnívat, že Ježíš má na mysli porodní bolesti vedoucí k příchodu Božího království již s mocí a v nové podobě, která je vyústěním Kristovy smlouvy. Což bude znamenat konec celé této epochy a nastolení Boží vlády nad celou zemí. Podobně jako příchod Ježíše v roli Spasitele byl naplněním Mojžíšovy smlouvy (Mt 5:17).

Boží království už tady existuje přes tři tisíce let, ale v průběhu času měnilo svou podobu. Nejdříve jako království, založené na Boží smlouvě, jejíž prostředníkem byl Mojžíš, bez

viditelného krále v období soudců, které vybíral Bůh. Pak přišlo období králů v Izraelském království, po jehož rozpadu na dvě části a následném zániku severního království, zůstalo Judské království s hlavním městem Jeruzalémem a chrámem v němž byla schrána úmluvy. Obojí bylo zničeno Babylóňany. Po návratu z Babylonského zajetí byl obnovený Jeruzalém a chrám v něm. A byla obnovena bohoslužba, podle Mojžíšovy smlouvy. Juda už však není samostatným královstvím, ale už jen provincií starověkých velmocí. Největší změna podoby Božího království nastala s příchodem Ježíše Krista na zem. On uzavřel s učedníky novou smlouvu o Božím království. Kristova smlouva je zpečetěná jeho vlastní krví, kterou za nás prolil. Na jejím základě se Boží království rozšiřuje dodnes mezi všechny národy.

Existence dvou Božích smluv (Mojžíšova a Kristova) ukazuje, že Boží království se vyvíjí. Každá Boží smlouva přináší něco zásadně nového a je přirozené, že Boží království, jež má přijít, bude opět založené na nové, již třetí smlouvě, která stanoví podobu Božího království, na jehož příchod věrní křesťané čekají. Vývoj Božího lidu probíhá souběžně s vývojem celého lidstva, jak to popsal Ježíš v podobenstvích o pšenici a plevelu a v podobenství zapsaném v Markově evangeliu 4. kapitole ve verších 26-29:

„A říkal: „S Božím královstvím je to tak, jako když člověk hodí semeno na zem; v noci spí a ve dne vstává a semeno klíčí a roste, on ani neví jak. Země sama od sebe plodí, nejprve stéblo, potom klas, potom plné obilí v klasu. A když úroda dozraje, člověk hned posílá srp, neboť nastala sklizeň.““

Zjevení Jana berme jako jeden celek. Popisuje všechny bolesti, které povedou k příchodu Božího království. **V pečetích proto můžeme spatřovat počátek porodních bolestí, o nichž mluvil Ježíš, když se ho učedníci ptali na znamení jeho příchodu a ukončení tohoto věku.** Pečetě jsou první částí závěrečného procesu, na jehož počátku byl Ježíš a jeho smlouva. Tento proces vyvrcholí narozením dítěte, jež bude pást národy železnou berlou (Zjevení 12. kapitola).

Podle čeho můžeme poznat, že Beránek převzal zapečetěný svitek a začal jej otevírat? ¹

Převzetí zapečetěného svitku Beránkem v nebi se na zemi projeví jednoznačně. Objeví se jezdec na bílém koni a za ním ostatní jezdci na koních. Jimi se budeme teprve ve studii zabývat. Nyní jen stručně řekneme, že posláním prvního jezdce na bílém koni je úspěšně šířené poselství evangelia a jeho připomenutí světu a s ním i důrazné varování lidstva (především tzv. křesťanských národů) před hněvem Božím a Beránkovým. Od objevení se jezdce na bílém koni s jeho posláním víme, že začalo období pečetí a s ním i začátek velkého soužení. To bude i začátek porodních bolestí.

Jakou roli v celém procesu, popsaném ve 4. a 5. kapitole Zjevení, má 24 starců a čtyři živé bytosti?

Proč je správně určená role a totožnost 24 starších důležitá?

---

¹ Stejná velikost písma

Uznání Beránkova práva, přijmout sedmkrát zapečetěný svitek je podle Písma podmíněné uznáním většinou nebeských bytostí, že Beránek je hoden ho přijmout. „*Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.*“ (Zj 5:10). Překlad tohoto verše se úplně u všech překladatelů neshoduje. Hlavně se neshoduje v osobních zájmenech „*učinil jsi*“ („*je*“, „*nás*“, „*z nich*“). **Uvědomme si, že jde o novou, dosud nezpívanou píseň**, kterou poprvé zpívá 24 starších. **Nová píseň vyjadřuje, že úspěšná Beránkova výchova svých služebníků mu dává právo (je spravedlivé), aby Beránek převzal ten důležitý svitek. Je důležité vědět, kdo jsou ti, z nichž Beránek učiní krále a kněží.** Kdyby starší zpívali „*učinil jsi nás*“, pak mluví o sobě. Pokud zpívají „*učinil jsi je /z nich*“ nebo „*nám*“, má tento verš úplně jiné vysvětlení: Řecké slovo překládané jako zájmeno osobní „*nás, je, z nich*“ je slovo **ἡμᾶς (hémās)** [hémās], které znamená *nás, nám*. Přesto většina překladů jej překládá jako „*je, z nich*“.

1. Spojení „*učinil jsi nás*“ (Kralická Bible, Překlad 21 století) by znamenalo, že ovocem Beránkova úsilí je 24 starších, nebo že 24 starších reprezentuje lidstvo nebo vybrané jedince ze všech ras, kmenů, jazyků a národů. To by však neodpovídalo jejich postavení a činnosti. Starší mají evidentně autoritu a vládu (trůny), kterou podřizují tomu, jenž sedí na trůnu, až když je prohlášen za svatého. V tak mimořádném postavení není dosud žádný člověk, zástupce Božího lidu ani Kristovy ani Mojžíšovy smlouvy. Byl by to úplný protimluv. Podle Janova Zjevení **usedají vyvolení na trůny až po vyřešení situace na zemi** (Zj 20:4). Boží lid je přímo závislý na výsledku obhajoby Božího jména, tzn. i toho, jenž sedí na trůnu, protože Boží lid je zcela závislý na svém Stvořiteli. Nikdo z lidí nemá v nebi vládu, kterou by mohl (ale také nemusel) podřídit Bohu na trůnu. **K převzetí vlády dochází na konci, nikoliv na začátku závěrečného období žně** (Zj 20:4). Kdyby šlo o zástupce lidí, jejichž osud závisí na posvěcení Božího jména (modlitba Otčenáš), pak by to byl střet zájmů. Spíše to vypadá, že 24 starších zastupuje bytosti (anděly) z prvních nebes a číslo 24 symbolizuje v prvních nebesích číslo organizační úplnosti, jako na zemi číslo 12 v Božím lidu. Už jsme to vysvětlovali ve studii „Zjevení kap. 4 Očištěná Boží vláda“ na našich [www stránkách](#).
2. Spojení „*učinil jsi je / z nich*“, kterému dává přednost většina překladatelů, dává v souvislosti s předchozím veršem logičtější smysl. Znamenalo by to, že během panování uprostřed nepřátel se Ježíšovi podařilo vychovat z některých svých služebníků jedince, schopné vládnout Božím jménem, až skončí tento věk. Tito Ježíšovi služebníci usednou na trůny, protože jim bude svěřen soud (Zj 20:4). To je pro 24 starších v nebi pádný důvod, proč uznávají právo Beránka na otevření zapečetěného svitku. Nemají žádný střet zájmů, protože nejde o ně osobně, ale o posouzení činnosti toho, jenž sedí na trůnu a Beránka, na základě objektivních skutečností.

Z dosud řečeného vyplývá, že argumenty dávají za pravdu spíše překladům druhé

varianty. **Správné určení totožnosti 24 starších** je důležité mimo jiné i proto, že **může ovlivnit i určení časového zařazení předání svitku**. Totožnost 24 starších byla již také objevena. Najdete ji ve studii: [Totožnost 24 starších v nebi](#).

Čtyři živé bytosti

Dříve než se pustíme do výkladu proroctví o jezdcích na koních, měli bychom si něco říct i ke čtyřem bytostem, které jezdce povolávají. Co o nich z Písma víme? Jejich pojmenování je z překladu řeckého slova „zoon“. Vypadají podle Zjevení 4:6-8 takto: „*Uprostřed trůnu a kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zřepedu i zezadu. První bytost byla podobná lvu, druhá bytost byla podobná býku, třetí bytost měla tvář jako člověk a čtvrtá bytost byla podobná letícímu orlu. Ty čtyři živé bytosti měly každá po šesti křídlech, dokola i uvnitř plno očí.*“

Co z jejich popisu vyplývá? Mají šest křídel jako serafové, čtyři různé tváře jako cherubové a mají mnoho očí koukajících do všeho prostoru uvnitř i venku. Jsou na úrovni trůnu.

„*A bez přestání dnem i nocí říkají: „Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh Všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází.*““

Jaký to má smysl? Odpověď je ve verších 9-11: „*A kdykoli ty živé bytosti vzdají slávu a čest a díky Sedícímu na trůnu, Žijícímu na věky věků, padne těch čtyřiaadvacet starších před Sedícím na trůnu a pokloní se Žijícímu na věky věků; pak hodí své věnce vítězů před trůn a říkají: „Hoden jsi, Pane a Bože náš, Svatý, přijmout slávu a úctu i moc, neboť ty jsi stvořil všechny věci, z tvé vůle existovaly a byly stvořeny.*“ Čeká-li 24 starších, až se ukáže, zda se Beránkovi podaří vychovat pro vládu v Božím království dostatek lidí ze všech národů, kmenů, ras a jazyků, nemůže dojít k předání zapečetěného svitku Beránkovi dříve, než se tak stane.

Volání čtyř bytostí je evidentně určeno dvaceti čtyřem starcům. O jejich totožnosti už byla řeč. Volání čtyř bytostí „*Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh Všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází.*“ vede k tomu, že se tito starci podřizují Bohu na trůnu. Když si uvědomíme, že bytosti mají znaky serafů a cherubů, což jsou nebeské bytosti, může podoba pozemských tvorů čtyř bytostí znamenat, že čtyři bytosti zastupují před dvaceti čtyřmi zástupci andělů, dvoje vyšší nebesa a zemi. Kvůli nim musí být naplněn i smysl Kristovy smlouvy, kterou Ježíš uzavřel se svými následovníky (L 22:20.29). Už víme, že jejím cílem je výchova lidí, jedinců ze všech národů, kmenů, ras a jazyků pro funkce králů a kněží v Božím království.

První bytost byla podobná lvu. Lev je zvíře, o němž se říká, že je králem zvířat, i když není zdaleka největší a nejsilnější. I v Bibli je lev přirovnáván ke králi nebo král ke lvu. A co je v Bibli s králem nejvíce spojováno? Je to moc, ale především uplatňování práva, spravedlnosti (Izajáš 9:6). Dnes je funkce výkonná a soudní ve většině zemích a národech oddělená, ale ve starověku a po určitou dobu i ve středověku byl král obvykle zároveň i nejvyšší soudce. (viz Šalomoun)

Druhá bytost je podobná býku. Býk je symbol síly. Zacházení se silou je důležitým kritériem pro hodnocení Boží vlády. Dá se proto předpokládat, že druhá bytost zkoumá, zda Bůh na trůnu zachází s mocí spravedlivě.

Třetí bytost má tvář člověka. Člověk je jediný známý tvor na zemi, který zná nejvyšší lásku *agapé* a dovede ji i projevat. On jediný má být obrazem Božím. K tomu je vychováván. Bůh nás učí lásce. Mnoha způsoby. Nejvíce jí projevil ve svém synu Ježíši Kristu, když ho poslal v lidském těle na zem, aby nám vykoupil naději na věčný život, svým vlastním životem. Třetí bytost zkoumá, jak Bůh uplatňuje lásku.

Čtvrtá bytost byla podobná letícímu orlu. Orel je pánem výšek a stejně jako moudrost vidí do daleka. Z popisu činnosti čtyř bytostí je zřejmé, že ověřování svatosti Boží vlády probíhá nepřetržitě dnem i nocí od minulosti s výhledem do budoucnosti.

Úloha čtyř bytostí nespočívá však jen v ověřování svatosti Boha sedícího na trůnu a jeho vlády. Ve chvíli, kdy Beránek přebírá zapečetěný svitek, padají ty čtyři bytosti a dvacet čtyři starců před Beránkem na zem na znamení, že se mu podřizují. Ve Zjevení se objevují čtyři živé bytosti ještě několikrát (Zjevení 5:8; 7:11; 14:3; 165:7; 19:4). Když Beránek otevírá první čtyři pečeti, pokaždé jedna ze čtyř bytostí povolává jezdce na koních. Postupně se takto zapojují do naplnění obsahu svitku všechny čtyři bytosti. Čtyři živé bytosti také sledují společně s dvaceti čtyřmi starci jak 144 000 Bohem vybraných jedinců je spolu s Beránkem na hoře Sión a zpívají novou píseň, kterou se nikdo jiný nemohl naučit. Jedna z těch čtyř bytostí dává zlaté misky sedmi andělům, kteří mají za úkol vylít na zemi sedm misek plných Božího hněvu. Čtyři živé bytosti se účastní z nebe řízeného soudu nad celou zemí.

Jaké je poslání jezdců na koních a proč je katastrofa, popsaná v šesté pečetí, všemi považována za projev Božího a Beránkova hněvu?

S první otevřenou pečetí, vyjíždí jezdec na bílém koni.

„I uviděl jsem, když Beránek otevřel jednu ze sedmi pečeti, a uslyšel jsem, jak jedna z těch čtyř živých bytostí řekla hromovým hlasem: „Pojď! “ A uviděl jsem, a hle, bílý kůň; a ten, který na něm seděl, měl luk a byl mu dán věnec; a vyšel vítězíci, a aby zvítězil.“ (Zjevení 6:1-2)

Koho představuje Bílý kůň? V biblických proroctvích představují zvířata většinou království. Nejčastěji je v této roli najdeme v knize proroka Daniela. V sedmé kapitole popisuje Daniel ve vidění čtyři šelmy a v osmé kapitole jsou to beran a kozel. Šelmy i beran s kozlem představují království.

*„Ty velké šelmy, které jsou čtyři, to ze země povstanou čtyři králové.“ (Daniel 7:17)
„Ta čtvrtá šelma bude čtvrté království na zemi,“ (Daniel 7:23)
„Ten beran, kterého jsi viděl, vybavený dvěma rohy, jsou králové médští a perští. A ten chlupatý kozel je král řecký a ten velký roh mezi jeho očima je ten první král.“ (Daniel 8:20,21)*

Na rozdíl od čtyř šelem, berana a kozla v Danielově proročké knize, je kůň v Janově knize Zjevení zvíře, přímo podřízené jezdci. Kůň s jezdcem proto představuje organizované společenství lidí, podobně jako šelmy i beran a kozel, ale na rozdíl od nich, jde o společenství v dobrovolném a těsném spojení s vůdcem. Jako by byli jedno tělo. Typickým příkladem jsou církve. Jejich hlavou je Ježíš Kristus a církve jako celek tvoří tělo Kristovo (Efezanům 1:22; 4:16). Každá církev, každý sbor je tělo s údy a orgány (1.Korint'ánům 12:12-27). Církve mají své zástupce, jež Kristus oslovuje a skrze ně oslovuje celou církev podobně jako v dopisech církvím. (Zjevení 2 a 3 kapitola).

Bílá barva koně. Bílá barva je v Bibli vždy spojovaná s Bohem, svatostí, čistotou a láskou (Daniel 7:9; Matouš 17:2; 28:3; Daniel 10:5; Skutky 1:10; Jan 20:12; Zjevení 3:18; 6:11; 19:11). Lásku uvádím, protože tato vlastnost je jednoznačně spojovaná s Bohem. Jezdci jsou čtyři, a spolu s prvním jezdcem na bílém koni, uplatňují všichni čtyři, každý jednu ze čtyř základních Božích vlastností (láska, spravedlnost, moudrost a moc). Jezdec na rudém koni s mečem používá sílu meče, ale bez lásky. Jezdec na černém koni používá právo (má v rukou

váhy), ale bez lásky. Jezdec na plavém koni používá pravděpodobně moudrost, poznání (vědecké) ale bez lásky, proti lidem. Těmto jezdcům byla dána moc nad čtvrtinou země, aby zabíjeli mečem, hladem, morem a dravými šelmami. Jezdec na bílém koni má sice v rukou také zbraň, ale je to luk a k luku patří šípy. O šípech (ohnivých střelách) píše apoštol Pavel v dopise Efezanům:

*„Oblečte si celou výzbroj Boží, abyste se mohli postavit proti Ďáblovým nástrahám. Neboť náš zápas není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti autoritám, proti světovládcům této temnoty, proti duchovním mocnostem zla v nebeských oblastech. Proto vezměte na sebe celou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý vzepřít, všechno vykonat a zůstat stát. Stůjte tedy opásáni na bedrech pravdou, oblečeni v pancíř spravedlnosti, nohy obuté v připravenosti k službě evangelia pokoje; **k tomu všemu vezměte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny hořící šípy toho Zlého.** A vezměte přilbu záchrany a meč Ducha, jímž je Boží slovo.“* (Efezanům 6:11-17)

Pozoruhodným detailem v proroctví o jezdcí na bílém koni je to, že bytost, která vyzývá jezdce na bílém koni, k němu mluví hromovým hlasem. Jediný, kdo mluví jakoby z hromu nebo hromovým hlasem je Bůh. U dalších tří bytosti, povolávající ostatní jezdce není o hlasu žádná zmínka. Poslání jezdce na bílém koni je tímto pozoruhodným způsobem propojené s Bohem lásky. Z těchto všech důvodů **máme za to, že jezdec na bílém koni nezabíjí, ale šíří Boží poselství lásky, víry, naděje na záchranu a varování před Božím a Beránkovým hněvem.** Poselství musí proto obsahovat i důvod Božího hněvu. Odpovídá to Boží spravedlnosti, protože Bůh obvykle varuje ty, které chce trestat. **Z toho vyplývá, že jezdec na bílém koni ještě nevyjel.** Dosud se neobjevil žádný křesťanský subjekt, který by odpovídal popisu Jezdce na bílém koni. Až se tak stane, budou osloveny a varovány v první řadě křesťanské národy. To je Boží spravedlnost, že Bůh neudělá nic, aniž by to dopředu neoznámil svému lidu. Zvlášť když jde o trest. Boží tresty jsou především výchovné.

Zbývající jezdci a šestá pečeť

Již byla řeč o jezdcí na bílém koni, který vyjíždí po rozlomení první pečeti. Mluvili jsme o jeho poslání a významu pro rozpoznání začátku období sedmi pečetí. Víme, že jezdec bude vyzván jednou ze čtyř bytostí „hromovým“, neboli Božím hlasem. Nyní se budeme zabývat zbývajícími třemi jezdci a pečetěmi (Zj 6:3-8).

Od návratu Ježíše Krista k Otci do nebe se naplňuje cíl, který Matouš zapsal v 28:18-20 „*Ježíš přistoupil a promluvil k nim: „Byla mi dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi. Jděte tedy a činite učedníky ze všech národů, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. Amen.“* V Lukášově evangeliu 22:29-30 se píše, že Ježíš uděluje učedníkům království, které dostal on od svého Otce. A budou soudit 12 kmenů Izraele. Splnění tohoto cíle (5. kapitola Zjevení) přesvědčilo dvacet čtyři starců, že Beránek (Duchovní Ježíš Kristus) je hoden převzít zapečetěný svitek a zahájit závěrečnou část křesťanského věku, a vlastně celé epochy, kterou znázorňuje socha ze snu Babylonského krále Nebúkadnesara. Ježíš v podobě plevelu mezi pšenicí říká, že Boží království, jehož synové se budou vyvíjet spolu se syny toho zlého, dozraje jako obilí na poli a na závěr přijde žeň. Počátek porodních bolestí, apokalyptičtí jezdci a žeň mají vyústění v příchodu Božího království.

Jezdec na rudém koni je povolán jinou bytostí, která již bez „hromového“ hlasu říká „Pojď“. A lidé se navzájem zabíjejí ve velkém rozsahu, protože ten jezdec má moc odejmout zemi mír. Uvědomme si, že Zjevení je určeno především křesťanům a křesťanská civilizace se

rozšířila na všechny kontinenty. Zemí proto nemůže být myšleno jen jedno království, stát, národ, kontinent.

Ještě se vraťme k Ježíšovým slovům: „*Budete slychat o válkách a uslyšíte válečné zvěsti. Dejte si pozor, neděste se. To všechno musí nastat, ale to ještě není konec. Povstane totiž národ proti národu a království proti království, budou hladomory a zemětřesení na různých místech. Ale to všechno bude počátek porodních bolestí.*“ Ježíš tady říká, že se nemáme děsit zvěstmi o válkách, přestože vzápětí říká, že velká válka i hladomory a zemětřesení skutečně přijdou. To rozhodně budí děs. Leda, že by nás Ježíš varoval před unáhleným vyhodnocením aktuální situace. Lidstvo, zvláště jeho křesťanská část, má ještě v paměti dvě světové války a v posledních letech můžeme sledovat vyvolávání pandemických poplachů a ekonomických krizí, které mohou mnohé lidi doslova vyhladovět. Ale už víme, že jezdcí jsou počátkem porodních bolestí vedoucích k příchodu Božího království.

Válka, kterou má moc rozpoutat jezdec na rudém koni je bohužel teprve před námi. A bude se týkat hlavně národů s křesťanskou minulostí.

Jezdec na černém koni způsobuje hlad. Váhy mohou symbolizovat spravedlnost, ale v tomto případě jde o spravedlnost uplatňovanou bez lásky, neboť přináší hlad a nedostatek na jedné straně, blahobyt a zábavu na straně druhé. Jde o spravedlnost, která není Boží spravedlností. Evropa zažila hladomory především v minulosti, ale hlad a nedostatek byl i po obou světových válkách, protože důsledkem válek je vždy zničená ekonomika a zemědělství. Přijde-li válka, přijde přirozeně i nedostatek potravin.

Váhy proto mohou symbolizovat systém přerozdělování výsledků práce (mluví se o mzdě), který je bezcitný. Přináší hlad pro mnohé. Protože většina lidí si nebude moci za svou mzdu dovolit dostatek jídla, nebo dostatečné kvalitního jídla. **Jezdec na černém koni může proto představovat vůdce, kteří jsou v pozadí systému, ovládaného bankéři a nejmocnějšími lidmi světa, v nichž podstatnou roli má cena pracovní síly (to je současná hodnota člověka, i když se to nahlas přímo neříká), vyjádřená mzdou za sjednanou práci. Tento systém vede ke zneužívání a ožebračování chudších bohatšími.** Zde se uplatňuje přírodní zákon silnějšího, který požírá ty slabší. Nejviditelnější je to v zemích s levnou pracovní silou. Banky drží většinu finančních prostředků západních států. Hospodářské krize (leckdy uměle vyvolané) způsobily mnoho hladu a utrpení na celém světě. Uplatnění lidské spravedlnosti bez lásky přináší pro mnohé hlad.

Jezdec na plavém koni přináší smrt nemocemi. Oslabená imunita většiny lidí, kteří si to často vůbec neuvědomují, se může stát pro původce nemocí snadno překonatelnou překážkou. Ale jezdec na koni není přírodní úkaz, představuje organizovanou činnost určité skupiny lidí. V tomto případě je důsledkem organizované činnosti mor (nebezpečné epidemie) a další nemoci. Během 20. století proběhly i ve vyspělých zemích epidemie. Vzpomeňme si na tzv. španělskou nebo kanadskou chřipku. První z nich mohla být následkem strádání lidí a velké koncentrace nemocných jedinců v armádách. Jejich rychlé přemísťování urychlilo šíření nemoci. Ale to není jediné nebezpečí. Dnes ve věku moderní medicíny **bohužel není zcela nemožné, aby nedošlo ke zneužití vědeckých poznatků k vývoji** a použití tzv. biologických zbraní, což není nic menšího než vývoj mimořádně nebezpečných virů a bakterií, které mohou způsobit smrt obrovského množství lidí na velkém území. Není ani vyloučeno, že může dojít ke vědomému šíření zhoubných nemocí prostřednictvím očkování nebo nezdravými návyky propagované bez zábran reklamou. Propaganda tomu říká konspirační teorie, ale zkušenost se zneužitím všech objevů, které měly v první řadě sloužit k prospěchu člověka, je bohužel příliš velká. Moudrost a poznání, které člověk získává, je bez lásky zneužito proti lidem, kteří se nemohou účinně bránit. Není to totiž moudrost pocházející od Boha, ale moudrost živočišná, ďábelská (Jk 3:15).

Pátá pečeť

Děj páté pečete se odehrává opět v nebi. Skrytě našim očím. Duše těch, co byli (nebo budou) zabiti pro Boží slovo a svědectví Ježíšovo, kterého se drží, zvolali mocným hlasem, kdy už dojde k soudu, k potrestání za jejich krev těch, co bydlí na zemi. Jak si máme vysvětlit, že duše zabitých mohou volat? Možná stejně jako Boží výrok ke Kainovi: „Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země.“ (1M 4:10). Žalm zase říká: „Za prolitou krev k odpovědnosti volá, pamatuje na ni, na úpění ponížených nezapomněl.“ (Ž 9:13) **Pozor, důležité! Boží soud za nevinně prolitou krev se vztahuje na celé lidstvo. Bůh má smlouvu s celým lidstvem, skrze Noa (1M 9:5-6.9-10.12-16). Jejím znamením je duha:** „A krev, která vás oživuje, budu vyhledávat. Budu za ni volat k odpovědnosti každé zvíře i člověka; za život člověka budu volat k odpovědnosti každého jeho bratra. Kdo prolíje krev člověka, toho krev bude člověkem prolita, neboť člověka Bůh učinil, aby byl obrazem Božím ... Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobyt看em i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře ... Dále Bůh řekl: „Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků: Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí. Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, rozpomenu se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. **Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenu se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.**“ Duše nespravedlivě zabitých Božích služebníků se mohou dovolávat, a také se dovolávají, spravedlivého soudu a potrestání vrahů. Rozeberme si všechna slova a činy, které jsou v páté pečeti popsány.

„Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem ty, kdo byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali. A křičeli velikým hlasem: „Kdy už, Pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?““ (Zj 6:9-10) Ti, kdo byli zabiti pro slovo Boží a svědectví Ježíšovi (Zj 1:2.9; 12:17; 20:4), které vydali, se ptají (ať skutečně nebo symbolicky) po soudu a trestu. Oprávněnost jejich otázky zdůrazňuje to, že volali velikým hlasem. To znamená, že jejich hlas má velkou sílu. Nikoliv jen doslovně, ale zejména právní. Jejich otázka není projevem netrpělivosti nebo neúcty k Bohu, protože ho oslovují Svatý a Pravý. Ptají se, aby znali důvod dlouhého čekání na soud.

„Tu jim všem bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby měli strpení ještě krátký čas, dokud jejich počet nedoplní spoluslužebníci a bratři, kteří budou zabiti jako oni.“ (Zj 6:11). Až když je zřejmé, že smrt Božích služebníků je do nebe volajícím zločinem, jsou zabítí Boží služebníci zproštěni satanových žalob a dostávají čisté bílé roucho. Opět to ukazuje na důležitost právního vyřešení sporu mezi Bohem a satanem. Svědčí i o velkém významu svědectví a víry zabitých učedníků. „Kdo přijal jeho svědectví, zpečetil, že Bůh je pravdivý.“ (J 3:33) Události, které se dějí během čtyř pečeti, nejspíš přispěly k jejich očištění. Je známo, že lidé se v mimořádných událostech chovají takoví, jací opravdu jsou. Ukázalo se, že moc (jezdec na rudém koni), lidská spravedlnost (jezdec s váhami na černém koni) a lidská moudrost (jezdec na plavém koni), uplatněné bez lásky, přináší člověku nakonec pohromy a zkázu. Jedině za jezdcem na bílém koni není smrt.

Pátá pečeť oznamuje očištění zabitých Božích služebníků od satanových žalob, podobně jako byl očištěn velekněz Jošua (Za 3:1-5). Boží služebníci, kteří zemřeli mučednickou smrtí ve službě Bohu, nebyli do té doby zproštěni satanových žalob (Zj 12:10). Až nyní, když vychází postupně na světlo, co bylo dosud skryto, dobré i zlé, jsou první z lidí očištění. Jezdci způsobí, že satan zase prohrál důležitou část sporu v nebi.

Velký střet vyvolaný křesťanskými národy se nekonal už více než 70 let. Bezbřehá pýcha autorit křesťanské civilizace vyrostla do nebes. Projevuje se ve všech úmyslech, které se ukazují v činech a rozhodnutích vlád a všech autorit, které je mohou ovlivnit. Projevuje se i na filozofii tzv. západní společnosti, zahleděné do sebe.

Šestá pečeť

„A hle, když rozlomil šestou pečeť, nastalo veliké zemětřesení, slunce zčernalo jako smuteční šat, měsíc úplně zkrvavěl a nebeské hvězdy začaly padat na zem, jako když fik zmítaný vichrem shazuje své pozdní plody, nebesa zmizela, jako když se zavře kniha a žádná hora a žádný ostrov nezůstaly na svém místě.“ (Zj 6:12-14)

Přestože někteří komentátoři a vykladači tohoto textu tvrdí, že zde popsané události jsou pouze symbolické, nikoliv doslovné, hebrejští proroci popisují shodné události na tolika místech, že nemůže jít jen o symbolický obraz.

„Králové země i velmoži a vojevůdci, boháči a mocní - jak otrok, tak svobodný, všichni prchali do hor, aby se ukryli v jeskyních a skalách, a volali k horám a skalám: "Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým!" Neboť přišel veliký den jeho hněvu; kdo bude moci obstát?“ (Zj 6:15-17) Panika, která padne na všechny, mocné i otroky, bohaté i chudé je konkrétní. Dokonce tak konkrétní, že katastrofu, přicházející z vesmíru přičítají Božimu a Beránkovu hněvu. Dnešní církve většinou nic podobného veřejně nehlásají. Jak lidé všech ras, kultur a náboženství shodně po celé zemi dojdou k jednomu závěru? Je pravděpodobné, že před samotnou událostí, dojde k oznámení o přicházejícím Božím a Beránkově hněvu. Nebo budou křesťané schopni, jako jediní podat věrohodné a srozumitelné vysvětlení události. Vzpomeňme si, jak jsou lidé vnímaví vůči zprávám ohlašujícím nějakou velkou událost. Například výklady mayského kalendáře byly mnoha lidmi brány velice vážně, i když se nakonec na jeho správném znění lidé neshodli. Izajáš (Iz 2:10-23) popisuje událost, která nažene lidem strach a vyvolá paniku tak, že se budou ze strachu před Bohem schovávat do skalních rozsedlin a strží. Izajáš píše, že Bůh povstane, aby zemi nahnal strach a všechnu pýchu a povýšenost člověka ponižil. Bez rozdílu na postavení. Lidé spoléhající jen na sebe se mají poučit a opět získat bázeň Boží. Můžeme být rádi a vděční Bohu, že nás na tuto událost dopředu připravuje, abychom mohli v těžké situaci obstát.

Můžeme proto očekávat, že pozornost lidstva bude znovu obrácena ke křesťanskému poselství ještě před samotnou katastrofou. Od druhé poloviny 19. století podobné oživení v kazatelské a misionářské činnosti už nastalo vícekrát. Většinou přicházely tyto iniciativy z amerického kontinentu, kde byly pro volné šíření nových biblických poznatků lepší podmínky. Situace se od té doby změnila. Nová iniciativa může přijít naopak z Evropy, protože sílí potřeba a očekávání nového impulsu v evropských křesťanských zemích. Zjevný nárůst pýchy, domýšlivosti a povýšenosti vládců i mnoha lidí, opojených technickými vymoženostmi, které daly do rukou lidstva dříve netušenou moc, nemůže věčně zůstat bez následků. Není vyloučeno, že se takového impulsu v brzké době dočkáme.

Proč máme očekávat nějaký impuls z křesťanského prostředí? Protože Bůh je spravedlivý a zároveň milosrdný. Nečiní nic, aniž by to oznámil svým služebníkům, prorokům (Am 3:7). A to učinil v knize Zjevení. Písmo slouží mimo jiné k tomu, abychom byli schopni posoudit nové prorocké slovo (1J 4:1; 1Te 5:21; Ef 5:10; Sk 17:11). Katastrofa popsaná v úvodu šesté pečeti bude událostí nepřehlédnutelnou pro celý svět. Je tato situace onou zkouškou, která přichází na celý obydlený svět a zcela nečekaně, jako zloděj v noci? Na první část otázky je možné odpovědět ANO, protože popsaná katastrofa jistě zasáhne celý obydlený svět (Zj 3:10a). Na druhou část otázky spíše můžeme odpovědět NE, protože tato událost není utajená.

Je ohlášena dávno a srozumitelně dopředu. Jen se neví, kdy přesně nastane. Příchod, jako zloděj v noci, je spojován hlavně s příchodem Ježíše Krista, kdežto zde jde o jinou situaci. Jde o výchovný trest, důrazné napomenutí, která má prověřit všechny obyvatele země (Zj 3:10b). Současně bude znamením, které jednoznačně určí, kde se nacházíme v čase a vývoji. Můžeme dokonce říct, že bude spolehlivým předělem, ukazatelem na další splňování proroctví knihy Zjevení.

Ohlášená katastrofa prověří obyvatele země, hlavně Kristovy služebníky a podle toho jak obstojí, vybere Bůh jedince a označí je svou pečeti:

„Potom jsem viděl, jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich neválna zemi ani na moře ani na jakékoli stromy. A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečeti živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: "Neškodte zemi, moři ani stromy, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!"“ (Zj 7:1-2)

Po katastrofě, která jistě oťřeše všemi zeměmi, jsou připraveni čtyři andělé (poslové s úkolem) škodit zemi i moři. Kdo je poslal? Od Boha nejsou, protože musí být zastaveni, aby mohli být vybraní lidé označení Boží pečeti. Tedy jako Boží služebníci, kteří jsou uvedeni jako 12 000x12 000=144 000 z 12 kmenů Izraele (Zj 7:4-8). Jde zřejmě o anděly sloužící Božímu odpůrci, který se snaží celou dobu překazit Boží záměr, vytvořit na zemi Boží království. Opět nemůže jít jen o symbolický obraz. Anděl, který má za úkol vybrat vyvolených 144 000, přichází od východu a označení jedinci jsou skuteční lidé, kteří se později vyskytují i na jiných místech Zjevení jako reální jedinci (Zj 9:4; 14:1-5).

Někdo zastává názor, že jde o tělesný Izrael, ale to není možné, protože z původních dvanácti kmenů Izraele existují pouze dva. Juda a Benjamín. Přesně jak předpověděl Izajáš (Iz 7:8) a připomněl Jeremijáš (Jr 7:14-15). O vyvolení z křesťanů mluvili už apoštolové (Sk 15:14). Doslova citují proroky o tom, že Bůh si učiní svůj lid i z pohanů. Dalším argumentem, který svědčí proti zmíněnému názoru, je fakt, že pečeti jsou pod přímým vedením našeho Pána Ježíše Krista, Beránka, jenž vykoupil svou krví lidi ze všech kmenů, národů, ras a jazyků a učinil z nich krále a kněží pro Boží vládu na zemi. Stejná zaslíbení platí pro Abrahámovo potomstvo nikoliv až od zákona, nebo od obřízky, ale platí pro Abrahámovo potomstvo, které je Abrahámovým potomstvem skrze stejnou víru jakou měl Abrahám ještě před obřízkou (Ř 4:10-12). A tak jsou vybíráni lidé bez ohledu na tělesný původ, ale na základě duchovních kritérií, které stanovil Bůh. Patří mezi ně určitě víra, láska, vytrvalost, pokora, přímost (bezelstnost bez falše) a další vlastnosti patřící do ovoce Ducha (Ga 5:22-23). Ve Zjevení 14:1-5 je řečeno *„A uviděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na svých čelech napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce. A uslyšel jsem hlas z nebe jako zvuk mnohých vod a jako zvuk velikého hromu. A hlas, který jsem uslyšel, byl jako hlas harfeníků, hrajících na své harfy. Zpívali novou píseň před trůnem, před těmi čtyřmi živými bytostmi a před staršími. Nikdo se nemohl naučit té písni než těch sto čtyřicet čtyři tisíce vykoupených ze země. To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, jsou to panice. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde. Ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. V jejich ústech nebyla nalezena lež; jsou bez úhony.“*

Text jednoznačně uvádí, že jde o výběr z lidí, nikoliv z tělesných potomků Abrahámových. Proč jsou vybraní jedinci označení jako příslušníci dvanácti Izraelských kmenů? Celý Izrael tvoří všech dvanáct kmenů. V tomto případě, ale nejde o Izrael tělesný, ale duchovní. Vzpomeňme si, kdy dostal Jákob jméno Izrael! Bylo to až po zkouškách, kterými prošel a obstál v nich (1M 32:29). Jméno Izrael, to jest „Zápasí Bůh“, nedostal Jákob za to, že byl tělesný potomek Abrahámu, ale protože prokázal některé důležité duchovní vlastnosti. Jákobovo tělesné potomci toto jméno zdědili, jako zaslíbení a poslání zároveň. Ale Izrael nejsou všichni tělesní potomci Abrahámovi (Ř 9:6). Na druhou stranu Izajáš předpověděl, že

Bůh povolá svůj lid i z pohanů (Ř 9:23-33). A Izrael vybraných jedinců označených Boží pečeti je vybrán z lidí jako prvotina Bohu a Beránkovi ze všech národů. Je velmi pravděpodobné, že mezi nimi jsou i tělesní potomci Abrahámovi. Dohromady tvoří tzv. Duchovní Izrael. Možná se někdo zeptá, proč se zde všude mluví o Beránkovi a ne o Ježíši Kristu? Jedním z vysvětlení může být i fakt, že Beránek je symbol se stejnou funkcí pro lid Mojžíšovy i Kristovy smlouvy.

O identitě Beránka přitom není pochyb, protože tzv. Velký zástup lidí, kteří vyprali svá roucha v krvi Beránkově, se vztahuje určitě na Kristovu výkupní oběť. Označení služebníci 144 000 následují Beránka, kamkoliv jde. To o lidu Mojžíšovy smlouvy nelze v žádném případě říct dříve, než dojde ke sjednocení obou národů Mojžíšovy i Kristovy smlouvy, popsaném v 15 kap. Zjevení. K tomu dojde až po polnicích na začátku období nádob (Zj 15:1-5).

Brzo nastane velká změna

Milující Bůh a jeho syn nenechají svůj lid bez vědomosti toho, co musí přijít dříve, než přijde Boží království. Studium pečetí v knize Zjevení odhaluje, že nás čekají nelehké časy a události, které budou znamenat zlom. Svět po této události bude úplně jiný než před ní. Podobně jako se změnil svět po první a druhé světové válce. Počáteční porodní bolesti vyvrcholí katastrofou přicházející z vesmíru, která postihne celý obydlený svět. Dojde k ní po rozlomení šesté pečetě. Ukázali jsme, že o podobně popsané události píše i prorok Izajáš (Iz 2:10-23), který navíc vysvětluje, proč k ní dojde. Aby Bůh srazil lidskou pýchu. Uvádí shodně s textem šesté pečetě, že lidem opravdu nažene strach a budou se snažit schovat do strží a skal, aby je chránily před hněvem Božím a Beránkovým. Nevíme přesně, kdy k této události dojde, protože to záměrně Písmo neuvádí, ale poskytuje dostatek informací k určení doby a času, v níž můžeme ohlášenou katastrofu očekávat. Víme, že jí předchází uznání Beránka (toho obětovaného), že je hoden přijmout zapečetěný svitek. Následuje období čtyř jezdců, během nichž dojde k šíření (dobývání) slovem evangelia, válkám, hladomorům a živelným pohromám, poprvé v celosvětovém měřítku. Za viditelný začátek tohoto období považujeme veřejné vystoupení jezdce na bílém koni a po něm všechny události a příznaky popsané v dalších třech pečetích. Klíčovým rysem, dávajícím všem zmíněným znamením doby jedinečný charakter je celosvětové měřítko a rychlost, s níž se vše odehrává. Co dříve trvalo celá staletí, odehrává se dnes během pár desítek let. A ta rychlost bude narůstat. To, co bylo dlouho skryto (2Te 2:1-12) se postupně vyjevuje.

Bůh si přeje, aby lidé pochopili, že pýcha není na místě, a proto bychom měli již nyní oznamovat, že poselství šesté pečetě slouží jako výstraha, aby si lidé uvědomili včas, že provokují Boha tím, jak se chovají, jak převrací jeho zákony a řád, který platil po celá tisíciletí. Je to lidská zpupnost vyprovokovaná Božím odpůrcem, který nás lidi klame celé věky. Můžeme ve velkém měřítku pozorovat rozmach dekadentních a převrácených ideologií, propagaci zvrácenosti a amorálního jednání. Lhostejnost k jiným lidským životům. Svévůli a bezzákonnost. Jak dlouho to ještě potrvá, než Bůh otřese zemí? Mnoho příznaků ukazuje na to, že čas, kdy dozraje lidstvo „ke žni“ se rychle blíží (Mt 24:32-35).

Sedmá pečeť

„A když Beránek rozlomil pečeť sedmou, nastalo na nebi mlčení na půl hodiny.“ Pak začíná období polnic a nádob, o nichž budou zpracovány samostatné studie.

Závěr

Janova prorocká kniha Zjevení je vnímána často jako apokalypsa, což je z řeckého slova „*apokalypsis*“, které ve skutečnosti znamená *zjevení* či *odhalení*. Dnes je však slovo apokalypsa chápáno jako synonymum pohromy, katastrofy, konce světa, protože Janovo prorocké „zjevení / odhalení“ popisuje opravdové pohromy související s koncem tohoto věku. Nikoliv však konec světa ani života lidí na zemi, jak se snaží podsunout do povědomí lidí Boží odpůrce a jeho propaganda.

Naopak. Janova kniha Zjevení začíná slovy: „*Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby svým otrokům ukázal, co se má brzy stát. On to prostřednictvím svého anděla naznačil svému otroku Janovi. Ten dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista, vše, co uviděl. Blahoslavený, kdo předčítá, i ti, kdo slyší slova tohoto proroctví a zachovávají, co je v něm zapsáno, neboť ten čas je blízko.*“

Jan píše, že ten, kdo čte, i ti co slyší slova tohoto proroctví a zachovávají, co je v něm napsáno, jsou ve skutečnosti šťastní. Proč? Kniha Zjevení má sloužit k záchraně těch lidí, co mají v úctě Boha a jeho Pomazaného, berou Boží slovo vážně a budou jednat podle toho. Kniha vlastně slouží ke stejnému účelu, jako když nás naši rodiče varovali před různým nebezpečím, aby nás ochránili. Když jsme poslechli, obvykle se nám to vyplatilo.

Pro svět, ovládaný Božím odpůrcem a jeho služebníky, je tato kniha opravdovou hrozbou, neboť jich se především týká konečné odsouzení a potrestání. **Konec posledního věku Babylonské epochy** a vlády toho dávného hada, Satana, Ďábla a draka (Zjevení 12:9), který svádí celé lidstvo **se začne odpočítávat od chvíle, kdy Beránek převezme v nebi zapečetěný svitek, začne pečeti otevírat a vyjede první jezdec na bílém koni.** Slovo „*brzy*“ ve větě „*aby svým otrokům ukázal, co se má brzy stát*“ je překlad slova „*τάχος*, [tachos]“, což znamená také rychle, bez prodlení. Takže asi správný překlad té věty by měl být „*aby svým otrokům ukázal, co se má rychle / bez prodlení stát*“. **Až nastane ten správný čas.**

Pro věrné křesťany, ale i pro mnoho dalších lidí, kteří se nepřidají ke vzpouře proti Bohu a jeho Pomazanému, je období pečeti nejen časem velkých zkoušek víry, ale i radostnou zprávou, že výsledkem velkého soužení v čase pečeti bude již konkrétní zárodek očekávaného příchodu Božího království s mocí a záchrana velkého zástupu lidí, kteří prokáží svou víru v těžkých časech. Ti budou pod ochranou Boha, jenž nad nimi natáhne ochrannou plachtu, aby jim nic neublížilo (Zjevení 7:15-16) a Beránka, který je povede k pramenům vod života.

Kéž náš nebeský Otec a Pán Ježíš Kristus dá nám všem víru, sílu a odvahu, abychom nakonec získali věčný život.

---

¹¹ Stejně jako zvířata v Danielově proroctví představují lidská království a jejich vládce.

Studii si můžete stáhnout zde:

[sedm_peceti.pdf](#)